

PROGRAMA DE MÀ

Lucas i Arthur Jussen, Gerassimez & Kuyumcuyan —Concert dedicat als mecenes i benefactors del Palau

Palau Fronteres

Dimecres, 17 de juny de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el mecenatge de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Lucas i Arthur Jussen, dos pianos

Alexej Gerassimez i Emil Kuyumcuyan, percussió

I

Duke Ellington (1899-1974)

Brasilliance (arranjament d'Oran Elder)

Béla Bartók (1881-1945)

Sonata per a dos pianos i percussió, Sz. 110, BB 115

I. Assai lento – Allegro molto

II. Lento, ma non troppo

III. Allegro no troppo

Alexej Gerassimez (1987)

Beyond stickability

II

George Gershwin (1898-1937)

Rhapsody in blue, per a dos pianos (arranjament de Henry Levine)

Leonard Bernstein (1918-1990)

Danses simfòniques de West Side story (arranjament de Peter Sadlo)

- I. Prologue: la rivalitat entre les dues bandes va creixent
- II. Somewhere: en un somni, les dues bandes es fan amigues
- III. Scherzo: en un somni, les bandes deixen la ciutat i es troben en un lloc lúdic d'espai, aire i sol
- IV. Mambo: tornen a la realitat: les bandes participen en una dansa competitiva
- V. Chacha: Maria i Tony es coneixen i ballen junts
- VI. Meeting scene: Maria i Tony parlen per primera vegada
- VII. Cool: Riff, el líder dels Jets, anima la seva banda a canalitzar l'hostilitat
- VIII. Rumble: batalla culminant entre bandes en la qual moren els dos líders
- IX. Finale: les dues bandes, en adonar-se que la violència no és una solució, reconciliació i unitat, una visió tràgica de "Somewhere"

John Adams (1947)

Short ride in a fast machine (arranjament d'Alexej Gerassimez)

Durada del concert:

Primera part, 55 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 50 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#contemporània #palaujove #cambra #músicauniversal

Mecenes d'Honor

Agrolimen^{TI}

GRUPO euromadi

^B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁺

CASA CUPRA
SAVAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación
Manuel Lao

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic[®]

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

endesa

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

illy

GRAU
joleriafrau.com

REIG JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralte – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Manel Sarasa Serra – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

Poema

Simulacre

Tu, que pots recórrer
el món dins la pantalla,
dir amb exactitud
quin és el to del blau
de la Praia do Sono, a Paraty,
si ja ha arribat l'estiu a la Camarga,
com mou lleugerament les oliveres
el vent a Astypalea,
penses sovint en l'àvia,
que tot i néixer a una illa
mai no es va banyar al mar.

Mira, voldries dir-li ara,
hem escurçat distàncies
però seguim igual:
tenim a tocar l'aigua
i no ens sabem mullar.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

L'ànima d'un gran vi neix de les
arrels d'una terra única.

Gramona

III LUSTROS

1951 **75** 2026
ANIVERSARI

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Quatre músics de primera línia que comparteixen amistat i una química extraordinària. Als pianos, els germans neerlandesos Lucas i Arthur Jussen, coneguts per la seva complicitat gairebé telepàtica. A la percussió, l'alemany Alexej Gerassimez i el turc Emil Kuyumcuyan, un duet que desplega tota la paleta d'aquest univers sonor. Plegats ofereixen una innovadora combinació de música americana i europea en què es difuminen les fronteres entre la música culta, el jazz i l'energia minimalista.

Quines són les claus del concert?

El programa esdevé una festa a quatre bandes en què el ritme, el color i el dinamisme ho governen tot. S'inicia el vol amb *Brasilliance* de Duke Ellington, peça impregnada de ritmes brasilers que ja anuncia el mestissatge sonor de tot el concert. Dues obres monumentals, la *Sonata per a dos pianos i percussió* de Bartók i l'espectacular *Rhapsody in blue* de Gershwin conviuen amb altres peces adaptades per a aquesta formació. Són les *Danses simfòniques de West Side story* de Bernstein, que transporten a l'imaginari del popular musical de Broadway, i la vertiginosa *Short ride in a fast machine* d'Adams, inspirada en un cotxe esportiu italià. A més, Gerassimez interpreta *Beyond stickability*, una peça pròpia que barreja minimalisme, jazz i electrònica.

A què he de parar atenció?

A l'impressionant paleta de colors que emergeix d'un escenari amb dos pianos de cua i tot un arsenal d'instruments de percussió. Sentir la *Sonata* de Bartók és una experiència per als sentits, una obra clàssica amb una plantilla molt poc habitual: el piano és, de fet, un instrument de percussió en si mateix, per la qual cosa l'obra esdevé en essència un quartet de percussió. Passa de moments de calma, freda i misteriosa, a explosions de so brutals. De la icònica *Rhapsody in blue* s'escolta la versió original per a dos pianos, sense orquestra, amb tota la frescor melòdica i el

seu *swing* espontani, que fa reviure el Gershwin més autèntic: és, gairebé, jazz de cambra.

Sabies que...

Leonard Bernstein va actuar al Palau de la Música Catalana el 31 d'octubre de 1984 dirigint la Filharmònica de Viena. Va ser un concert memorable, amb un públic que va seguir cada gest del carismàtic director i compositor. El periodista Agustí Fancelli escrivia en la seva crítica per a «El País»: “*Bernstein balla sobre el podi, s'encongeix d'espatlles, agafa la batuta amb les dues mans com si fos un bat de beisbol, després la converteix en un delicat arc de violí o sever arc de violoncel, somriu, fa ganyotes, dona cops de peu al terra. Els instrumentistes el segueixen magnetitzats, a cada gest responen amb la sensibilitat esperada, com enamorats que es donen les mans a les fosques*”.

Palau de la Música Catalana

Palau Piano

Yuja Wang
Christian Blackshaw
Alexandra Dovgan
Pierre Laurent Aimard
Arielle Beck
Yulianna Avdeeva
Grygory Sokolov
Claire Huangci
Leif Ove Andsnes
Josep Colom
Víkingur Ólafsson

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda

Comentari

Duke Ellington va compondre *Brasilliance* en els últims anys de la seva trajectòria, dins la suite *Latin american suite* del 1972, inspirada en els ritmes i les sonoritats de l'Amèrica Llatina. En l'arranjament d'Oran Elder, la peça d'obertura desplega una escriptura vibrant i sincopada, on el jazz dialoga amb una pulsació d'arrel brasilera i una energia especialment expansiva. El seguirà la *Sonata per a dos pianos i percussió* de Béla Bartók, estrenada el 1938 pel compositor juntament amb la seva esposa, la pianista Ditta Pásztory. Aquest gest –el del creador que comparteix escenari amb algú especialment proper– troba avui un eco en la presència dels germans Lucas i Arthur Jussen. Escrita en l'última etapa europea de Bartók, abans de l'exili per l'auge del nazisme, l'obra contribueix a la redefinició de la música de cambra del segle XX. Lluny de funcionar com a acompanyament, la percussió s'hi integra com a interlocutora en una arquitectura on el rigor conviu amb l'espontaneïtat de la música folk.

L'exploració tímbrica i la dimensió corporal de la interpretació es retroben a *Beyond stickability* d'Alexej Gerassimez, compositor i un dels dos percussionistes convidats junt amb Emil Kuyumcuyan. Una peça contemporània que difumina la frontera entre compositor i intèrpret i que revela matisos de la vibració sonora a través de patrons rítmics. En paraules del mateix Gerassimez: “*Camino pel món amb les orelles obertes: petits sons quotidians –el clic d'un semàfor, el ritme d'una màquina– esdevenen materials de precisió que m'acompanyen constantment i que acaben transformant-se en música*”. En continuïtat amb aquest impuls, el programa es desplaça cap a una versió per a dos pianos de la icònica *Rhapsody in blue*. George Gershwin va estrenar l'obra a Nova York en el concert *An experiment in modern music*, promogut per Paul Whiteman, amb la voluntat d'apropar el jazz a l'àmbit simfònic. Concebuda el 1924 arran d'un viatge a Boston –induïda, també, pel moviment mecànic del tren–, el compositor la descrigué com un “*calidoscopi musical d'Amèrica*”. El cèlebre *glissando* de clarinet inaugura un espai entre tradició i modernitat, en què el lirisme actua com a contrapunt del pols urbà. En la versió per a dos pianos, el protagonisme es modula *inter pares* cultivant un imaginari que avui és considerat genuïnament americà.

La dimensió narrativa i teatral assolirà una intensitat inclús superior amb les *Danses simfòniques de West Side story* de Leonard Bernstein. Elaborades a partir del musical homònim del 1957, es presenten aquí en l'arranjament del percussionista Peter

Sadlo. La popular història s'inspira en *Romeu i Julieta* –tot i reubicar-se a la Nova York de mitjan segle XX– i concentra conflicte, violència i lirisme, en una síntesi de llenguatges on convergeixen jazz, ritmes llatins i escriptura simfònica. Precisament, la complexitat rítmica esdevé motor dramàtic, reflex fidel d'un musical que va abordar de manera pionera qüestions socials com les bandes juvenils i la immigració. Tanca el concert *Short ride in a fast machine* (1986) de John Adams, en l'arranjament de Gerassimez. Representativa del minimalisme nord-americà tardà, l'obra evoluciona sobre un batec ininterromput que genera una sensació d'acceleració. Adams la va descriure com l'experiència de pujar a un cotxe esportiu sense saber conduir-lo; metàfora d'una energia implacable que intensifica la percepció –quasi física– del temps. El recorregut, iniciat entre ritmes d'arrel popular, culmina amb el vertigen: una peça que ratifica el poder del ritme com a activador de l'escolta, força que ens travessa més enllà del control conscient.

Jacobo Zabalo, doctor en humanitats

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Biografies

Lucas i Arthur Jussen, dos pianos

© Marco Borggreve

“Aquests dos holandesos són uns narradors formidables d’històries; captiven qui els escolta amb una habilitat fascinant en els efectes de llums i ombres” («Der Tagesspiegel»).

Lucas i Arthur Jussen van rebre les primeres lliçons de piano a la seva ciutat natal, Hilversum. Essent encara nens van ser convidats a actuar per a la reina Beatriu dels Països Baixos i posteriorment van rebre distincions i premis en diversos concursos. El 2005 van conèixer la pianista portuguesa Maria João Pires, que va esdevenir una influència clau en el seu desenvolupament artístic. Lucas va completar els estudis amb Menahem Pressler als Estats Units i Dmitri Bashkirov a Madrid. Per la seva part, Arthur es graduà al Conservatori d’Amsterdam, on va estudiar amb Jan Wijn.

Lucas i Arthur Jussen figuren entre els duos de piano més sol·licitats dels nostres dies. Tenint en compte la seva il·lustre carrera internacional, es podria concloure que els germans Jussen (nascuts els anys 1993 i 1996) són els ambaixadors principals de la música clàssica a Holanda. Amb la seva interpretació enèrgica, gairebé simbiòtica, juntament amb un gran refinament sonor i interpretacions apassionants, reben la lloança entusiasta de la crítica i del públic. *“És com conduir un*

parell de BMWs”, va dir el director Michael Schönwandt sobre els dos pianistes després d’haver-los dirigit en concert.

Els germans Jussen han actuat amb orquestres internacionals, com la Boston Symphony Orchestra, Philhaphelia Orchestra, Concertgebouworkest, Budapest Festival Orchestra, NDR Elbphilharmonie Orchester i Academy of St. Martin in the Fields. Col·laboren amb directors de prestigi, com Christoph Eschenbach, Iván Fischer, Sir Neville Marriner, Andris Nelsons, Yannick Nézet-Séguin, Jukka-Pekka Saraste i Jaap van Zweden.

La seva agenda 2025-26 inclou debutar a la temporada de la Berliner Philharmoniker, ser artistes residents de la Frakfurt Radio Symphony, fer gires europees amb la Münchner Philharmoniker i Academy of St. Martin in the Fields, una gira asiàtica amb la Hong Kong Philharmonic, a més de tocar amb les orquestres Gewandhausorchester, City of Birmingham Symphony Orchestra, Boston Symphony, Konzerthausorchester de Berlín, Dresdner Philharmonie... i en recital, actuacions a Leipzig, La Jolla, Hamburg, Amsterdam, Milà, Oslo, Stuttgart, aquí al Palau...

Des del 2010 enregistren en exclusiva per a Deutsche Grammophon. El seu àlbum de debut, amb obres de Beethoven, va esdevenir disc de platí i va rebre el premi Edison Klassiek del públic. Després d’un àlbum centrat en Schubert i *Jeux* (música francesa per a piano), el 2015 van publicar un disc amb els *Concerts per a piano, KV 365 i KV 242* de Mozart, amb l’Academy of St. Martin in the Fields i Sir Neville Marriner, i va ser disc d’or. També han enregistrat el *Concert per a dos pianos* de Poulenc i *El Carnaval dels animals* de Saint-Saëns, amb la Concertgebouworkest i Stéphane Denève. El 2019 es va editar un disc de *Concerts i Corals* de Bach amb l’Amsterdam Sinfonietta. A *The russian album* (2021) van registrar obres per a dos pianos de Rakhmàninov, Stravinsky i Arensky. *Ducht masters* (2022) està dedicat a compositors neerlandesos, en col·laboració amb la Netherlands Radio Philharmonic Orchestra, entre d’altres; l’àlbum va ser guardonat amb un Edison Klassiek i el premi del públic. El 2025 van publicar *Cantus*, dedicat a *Corals* de Bach, Brahms, Fabel i Arvo Pärt.

Alexej Gerassimez, percussionista

Nascut el 1987 a Essen en una família molt musical, el percussionista i compositor Alexej Gerassimez va desenvolupar ben aviat una curiositat pels sons que anava molt més enllà dels límits habituals d'un percussionista. El que va començar com una fascinació infantil es va convertir aviat en una visió artística que avui el situa com un dels percussionistes més influents del món.

Format, entre d'altres, amb Peter Sadlo i Rainer Seegers a Colònia, Berlín i Múnic, la seva carrera va començar aviat amb èxits remarcables. Premis com el Concurs de Percussió TROMP el 2010, el premi especial de la Deutsche Stiftung Musikleben, nombrosos primers premis a Jugendmusiziert i el Concurs ARD 2014 el van donar a conèixer internacionalment.

El seu repertori inclou música clàssica, música contemporània, jazz i minimalisme, un ventall que continua ampliant, també gràcies a les seves pròpies composicions. Sovint creen noves obres per a ell, com el concert *Leviathan* de John Psathas, estrenat el 2021 a la Philharmonie de Berlín, o el *Concert per a percussió* de Malika Kishino, presentat per primera vegada al festival NOW d'Essen el 2022.

Aquell mateix any també es va estrenar el *Doble Concert per a viola i percussió* de Kalevi Aho amb l'Orquestra Simfònica de Lahti, publicat pel segell BIS. Com a artista resident de l'Orquestra del Museu de Frankfurt la temporada 2025-26, Gerassimez ha demostrat novament la seva versatilitat combinant el concert *Speaking drums* de Peter Eötvös amb la *Simfonia núm. 5* de Mahler.

La col·laboració amb altres músics és una part essencial del seu treball creatiu. Ha treballat amb artistes com ara els pianistes Lucas i Arthur Jussen, el percussionista Emil Kuyumcuyan, la violoncel·lista Anastasia Kobekina, els pianistes de jazz Omer Klein i Michael Wollny, el Signum Saxophone Quartet (amb el qual va enregistrar l'àlbum *Starry night*) i l'organista Iveta Apkalna. Gerassimez busca constantment el diàleg, la col·laboració i la sorpresa. Com en aquesta gira per Europa amb els germans Jussen i Emil Kuyumcuyan, amb actuacions a sales com l'Elbphilharmonie d'Hamburg, Concertgebouw d'Amsterdam i Òpera d'Oslo, a més del Palau.

El seu propi grup, l'Alexej Gerassimez Percussion Collective, constitueix un espai artístic especial, amb el qual actua en grans auditoris i festivals internacionals. El 2025 també va ser el curador del cicle de primavera del Festival Mecklenburg-Vorpommern a Rügen.

La seva obra com a compositor –interpretada avui a més de cinquanta països– amplia de manera significativa el repertori per a percussió, tot combinant virtuosisme físic amb profunditat narrativa, sovint amb objectes sonors inesperats i configuracions poc convencionals.

El febrer del 2026 va publicar el seu nou àlbum, *Black mountain*, que presenta per primera vegada composicions orquestrals pròpies.

Des del 2017 Alexej Gerassimez és professor de percussió a la Hochschule für Musik und Theater de Múnic, on forma una nova generació de percussionistes.

www.alexejgerassimez.de

Emil Kuyumcuyan, percussionista

Nascut a Istanbul en una família amant de la música, va iniciar el seu recorregut musical als dotze anys al Conservatori Estatal Mimar Sinan estudiant inicialment trombó abans de descobrir la passió per la percussió. Durant aquests anys formatius, es va endinsar en la cultura de la música clàssica mentre s'inspirava en artistes com Metallica, el Dave Holland Quintet, Esbjörn Svensson Trio i Pierre Boulez.

Posteriorment va estudiar percussió a la Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst de Stuttgart amb Marta Klimasara, Klaus Dreher, Jürgen Spitschka i Harald Löhle. Va continuar la seva formació a França amb Jean Geoffroy al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de Lió (CNSMDL).

Fa gires internacionals com a solista amb programes de concert que inclouen nous encàrrecs, repertori existent i composicions pròpies.

Músic eclèctic i versàtil, ha rebut el reconeixement internacional. Va guanyar el primer premi al Concurs Internacional de Percussió TROMP, un dels certàmens de percussió més prestigiosos del món. També va obtenir el primer premi com a solista al Concurs Internacional de Música d'Estocolm i va rebre un premi de grup al Concurs Internacional de Percussió de Luxemburg.

Com a productor i compositor, la seva veu musical distintiva es configura a partir d'una combinació de música clàssica contemporània, jazz i tradicions musicals d'Anatòlia, que dona lloc a un llenguatge interpretatiu únic i expressiu. El 2019 va crear la seva primera obra audiovisual, *Istanbul, the roots*, una *performance* multimèdia inspirada en la seva ciutat natal.

Produeix música electrònica que combina influències d'IDM i *drum and bass* amb la seva formació clàssica. També compon per a diversos formats instrumentals i electrònics, i ha rebut encàrrecs d'organitzacions com ara la Philharmonie de Colònia, Kunststiftung Baden-Württemberg, IPEA Competition Shanghai, Trio Vis-à-vis i el World Marimba Competition de Stuttgart.

Les seves obres s'han estrenat en festivals i espais de prestigi, com la Philharmonie de Colònia, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern i Festival de Schleswig-Holstein.

També és membre de Les Percussions d'Estrasburg i del Trio K/D/M, i actua regularment com a convidat amb formacions de primer nivell, com l'Ensemble Intercontemporain, Ensemble Modern, Boulez Ensemble, Ensemble Ascolta, Orchestre National de France i Slagwerk Den Haag.

El seu repertori abasta des de les obres de J. S. Bach fins a les composicions més recents de creadors contemporanis. Col·labora activament amb artistes actuals, com Ryoji Ikeda i Alexander Schubert (en tots dos casos amb Les Percussions d'Estrasburg), Adrien Trybucki, Bastien David i Martin Matalon, i també participa en projectes multimèdia i interdisciplinaris.

Educador compromès, comparteix els seus coneixements a través de classes magistrals, jurats en concursos internacionals i càrrecs acadèmics. És tutor al Royal Northern College of Music de Manchester i, des de l'octubre del 2023, ocupa el càrrec de professor de percussió a la University of Music and Performing Arts de Frankfurt (HfMDK).

És artista patrocinat per Kolberg, Yamaha i Turkish Cymbals.

Més enllà de la música, gaudeix passant temps amb amics i família, cuinant, menjant *ramen*, gaudint del sol, les passejades de tardor, la ciutat de París, la lingüística i la lectura.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

També et pot interessar...

ECHO Rising Stars – Estiu al Palau

Dilluns, 27.07.26 – 20 h

Sala de Concerts

—Joves talents internacionals

Proposat per Konzerthaus Dortmund, Kölner Philharmonie, Philharmonie Luxembourg i NOSPR Katowice

Giorgi Gigashvili, piano

D. Scarlatti: *Sonata en Do major, KV 487; Sonata en Do major, KV 29; Sonata en La major, KV 113*

F. Chopin: *Balada n.º 4, en Fa menor, op. 52*

N. Beridze: *Holy atoms, per a piano sol* (estrena, obra encàrrec d'ECHO)

L. Boulanger: *D'un vieux jardin* i *D'un jardin clair*, del cicle *Trois Morceaux pour Piano*

M. Ravel: *Miroirs, M. 43*

Preu: 25 euros

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

